

ZARZĄDZENIE

Dnia 29 grudnia 2021 r.

Na podstawie art. 545 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmawiam przyjęcia wniosku skazanego Ł. P. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt II. Kow (...), w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2021 r. do Sądu Najwyższego został przekazany przez Sąd Apelacyjny w (...) wniosek Ł. P. z dnia 12 lutego 2021 r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt II. Kow (...), w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Poza sporem jest, że wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności nie podlega rozpoznaniu w trybie przewidzianym w art. 540 § 1 k.p.k. ani też określonym w art. 540a k.p.k., 540b k.p.k. czy art. 542 § 3 k.p.k. Treść powyższych unormowań wskazuje na to, że mają one zastosowanie jedynie do prawomocnych orzeczeń kończących postępowania rozstrzygające w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Za takie orzeczenie nie może być uznane postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), gdyż jego przedmiotem była kwestia zasadności nieuwzględnienia wniosku skazanego Ł. P. o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Stanowisko to jest już ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1–2, poz. 10, z dnia 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001, z. 7–8, poz. 67, z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03, R–OSNKW2003, poz. 1290, z dnia 7 maja

2007 r., IV KZ 24/07, OSNKW 2007, z. 6, poz. 53, z dnia 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765, z dnia 16 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99, z dnia 31 lipca 2012 r., IV KO 58/12, Legalis, z dnia 28 listopada 2013 r., IV KO 75/13, LEX nr 1396786 z dnia 30 lipca 2014 r., IV KO 56/14 Legalis, z dnia 14 listopada 2014 r., III KO 78/14, OSNKW 2015, z. 3, poz. 28, z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt IV KO 52/15, Legalis).

Nie ulega wątpliwości, że postanowienie w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma negatywne konsekwencje dla sfery wolności osobistej. Nie zmienia to jednak faktu, iż rozstrzygnięcie to nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne w zakresie odnoszącym się do odpowiedzialności karnej Ł. P., gdyż takimi orzeczeniami były, w jego wypadku, prawomocne wyroki skazujące Sądu Rejonowego w R. z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz z dnia 26 listopada 2019 r., sygn. akt II K (...).

W tym stanie rzeczy, skoro w opisanych realiach nie jest dopuszczalny z mocy ustawy wniosek o wznowienie postępowania, to w oparciu o przepis art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. (stosowany w postępowaniu wznowieniowym odpowiednio - por. art. 545 § 1 k.p.k.), należało odmówić jego przyjęcia.